

okresního hejtmána starosta (Bürgermeister).

§ 3. Rozhodnutí schvalovacího úřadu jest konečné.

§ 4. Odškodnění za škodu, která vznikne opatřením přípustným podle tohoto nařízení, se neposkytuje.

§ 5. Nařízení nabývá účinnosti od 1. října 1938.

Berlín, dne 13. října 1938.

Der Oberbefehlshaber des Heeres
von Brauchitsch.

Upozorniti jest, že v říšskoněmeckém právu užívá se slova »Grundstück« ve významu »nemovitost«, takže jest jím rozuměti nejen pozemky, ale i budovy na nich vystavěné, v našem smyslu tedy vůbec »nemovitosti«, jak také nařízení bylo shora přeloženo.

Jak musí postupovati nearijci, svěrují-li v sudetském území právní zastoupení advokátům.

Jak bylo uvedeno na str. 20 letošního ročníku Právní praxe, nesmí němečtí arijsí advokáti přijímati přímé zastupování tuzemských židovských stran nebo takových židovských stran, které uprchly ze sudetoněmeckého území.

Němečtí arijsí advokáti však zdráhají se převzít zastoupení i cizozemských židovských stran.

Proto se doporučuje v každém případě postupovati podle § 10, odst. 3 adv. ř., který zní:

»Einer zahlungsfähigen Partei, deren Vertretung kein Advokat freiwillig übernimmt, hat der Advokatenausschuss einen Advokaten zu bestellen, in welchem Falle dieser gegen Sicherstellung der Vertretungsgebühren die Vertretung übernehmen muss.«

Žádost jest podati k senátu vrchního soudu t. č. v Litoměřicích (an den Leiter des oberlandesgerichtlichen Senates in Leitmeritz).

Prakse při rozlukových žalobách.

Podle rozhodnutí n. s. z 21. dubna 1938, Rv I 2997/37 (Soudcovské listy, příloha rozh. č. 1342, Richterzeitung 1938/8) jest předpokladem zahájení řízení o žalobě na rozlučku vždy též průkaz státního občanství a není-li k žalobě připojeno osvědčení o státním občanství, trpí žaloba vadou, která brání řádnému rozhodnutí, pro kterou nemůže býti vydán platný rozsudek, neboť soudy musejí z moci úřední zkoumati státní příslušnost stran.

Toho jest tedy při žalobách rozlukových nyní přísně dbáti a osvědčení o státním občanství (nestačí domovský list) ihned k žalobě připojiti.

Z důvodů cit. rozhodnutí uvádíme:

»Československé soudy jsou oprávněny ve sporech o rozlučku manželství rozhodovati, pokud jde o československé státní občany, a, pokud jde o cizozemce, jen nepřičít-li se jejich zásah mezistátním úmluvám. Proto jsou československé soudy v každém rozlukovém sporu povinny hned při jeho zahájení a pokud se tak nestalo, v každém stadiu z moci úřední zkoumati občanství státní příslušnosti spor vedoucích stran, aby mohlo býti zjištěno, že sporná věc není vyloučena z jejich pravomoci; proto také žaloba je o rozlučku formálně podána jen, je-li již v ní osvědčeno, o jaké státní občany jde. Žaloba po této stránce nevyhovující trpí vadou, překážející aby o ní bylo řádně rozhodnuto a nemůže tedy býti základem platného rozsudku.

Státní příslušnost československá je řádně vykázána osvědčením příslušného okresního úřadu a je věcí strany, podávající žalobu, aby je předložila (§ 226 c. ř. s.).«

Cit. rozh. otištěno bylo též v úřední sbírce nejv. soudu pod č. 16870.

Pokud jde o žaloby rozvodové, žádají soudy i při nich průkaz o státním občanství.

Důkaz pravdy a zmateční stížnost.

V praxi se stereotypně opakují nedostatky návrhů na důkaz pravdy a zmatečných stížností. Rozhodnutí